

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อหาแนวทางการเตรียมการศึกษความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ และอายุการทำงาน ซึ่งในการศึกษานี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ คือ ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Quantitative Method) โดยใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ บุคลากรในสายวิชาการ และสายสนับสนุนคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2558 จำนวน 126 คน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ อายุการทำงาน เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended response question) แบบให้เลือกเพียง 1 คำตอบ (Multiple Choice) แบบเลือกหลายคำตอบ (Checklist) และแบบเรียงลำดับ (Ranking) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การศึกษความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นแบบสอบถามใช้รายการข้อคำถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) จำนวน 35 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้ ความพร้อมด้านความรู้ จำนวน 18 ข้อ ความพร้อมด้านทักษะ จำนวน 11 ข้อ และความพร้อมด้านเจตคติ จำนวน 6 ข้อ

ผู้วิจัยทำการศึกษได้ทำการหาค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient : α) เท่ากับ 0.8530 ซึ่งได้มากกว่าที่กำหนดไว้ จึงได้ทำ

แจกแบบสอบถามไปบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นได้ทำประมวลผล และวิเคราะห์ผลข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย Mean ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าที (t-test) และค่า One-way ANOVA ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงใช้การทดสอบรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Different)

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษางานวิจัย เรื่อง การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 126 ชุด สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนประชากรศาสตร์ของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 126 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 67.46 ที่เหลือเป็นเพศหญิง จำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 32.54 อายุ 20 – 30 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และอายุ 51-60 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 ตำแหน่ง ข้าราชการ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ตำแหน่งพนักงานราชการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตำแหน่งลูกจ้างประจำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 และตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 57.94 และระดับการศึกษาปริญญาเอก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 สายงานวิชาการ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 68.25 และสายงานสนับสนุน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 รายได้ 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 รายได้ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รายได้ 35,001 – 45,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 และรายได้ 45,001 บาทขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็น

ร้อยละ 11.90 อายุงานการทำงาน 0 – 5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 อายุการทำงาน 6 – 10 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.90 อายุการทำงาน 11 – 15 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.73 อายุการทำงาน 16-20 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 และอายุการทำงานมากกว่า 21 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 126 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$, S.D.=0.55) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จะอยู่ที่ด้านเจตคติ ความพร้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.39$, S.D.=0.55) โดยเฉพาะข้อที่เกี่ยวกับท่านมีความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นอาเซียน ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.86) รองลงมาด้านทักษะ ความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$, S.D.=0.66) โดยเฉพาะข้อที่เกี่ยวกับท่านเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์ชนในกลุ่มประเทศเท่าเทียมกัน ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.92) และด้านความรู้ ความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.06$, S.D.=0.70) โดยเฉพาะข้อที่เกี่ยวกับท่านมีความรู้ด้านภูมิศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X}=3.54$, S.D.=0.82) ตามลำดับ

5.1.3 การวิเคราะห์สมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ อายุการทำงาน ที่แตกต่างกัน จะมีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ แตกต่างกัน ของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน โดยการใช้สถิติ t-test และ One-way ANOVA ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงใช้การทดสอบรายคู่ โดยวิธี LSD(Least

Significant Different) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ในการทดสอบ จำนวน 126 คน พบว่า

5.1.3.1 การวิเคราะห์บุคลาการที่มีเพศ แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ t-test พบว่า บุคลาการที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3.2 การวิเคราะห์บุคลาการที่มีอายุ แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า บุคลาการที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3.3 การวิเคราะห์บุคลาการที่มีตำแหน่ง แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า บุคลาการที่มีตำแหน่ง แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3.4 การวิเคราะห์บุคลาการที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า บุคลาการที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3.5 การวิเคราะห์บุคลาการที่มีสายงาน แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ t-test พบว่า บุคลาการที่มีสายงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.2.6 การวิเคราะห์บุคลาการที่มีรายได้ แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า บุคลาการที่มีรายได้

แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.2.7 การวิเคราะห์บุคลากรที่มีอายุการทำงาน แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า บุคลากรที่มีอายุการทำงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรสร้างความตื่นตัวและความกระตือรือร้น ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาเซียนให้มากยิ่งขึ้น เพราะว่าความพร้อมของบุคลากรถือเป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นเครื่องมือในการยกระดับศักยภาพการแข่งขันของมหาวิทยาลัยอื่นๆ โดยนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา โดยสามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ส่วนมากตำแหน่งข้าราชการ มีการศึกษาระดับปริญญาโท สายงานสายวิชาการ มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท อายุการทำงาน 21 ปีขึ้นไป

5.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากการศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ความพร้อมด้านความรู้

ความพร้อมด้านทักษะ ความพร้อมด้านเจตคติ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำราญ สูงติวงศ์ (2555) ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประชารัฐธรรมคุณ สังกัด เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 พบว่า ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูและบุคลากรทางการศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพร้อมด้านความรู้และความพร้อมด้านทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ได้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางสมใจ กงเดิม (2555) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ด้านความรู้และด้านทักษะกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก

จากการศึกษารายชื่อของแต่ละด้านพบว่าสิ่งที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครควรปรับปรุงและพัฒนา (โดยนำมาจากรายด้านของแต่ละข้อที่พบว่ามีคะแนนต่ำสุดของแต่ละด้าน มาเป็นเรื่องสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน) ได้แก่ ความพร้อมด้านความรู้ คือ มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาเซียน ควรมีการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียนและประเทศสมาชิกในด้านการเมืองเศรษฐกิจและสังคมให้แก่บุคลากรมากขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อความเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน ความพร้อมด้านทักษะ คือ สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์ (2558) ความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ควรพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของสุทธิชัย หยุ่น ที่กล่าวอ้างถึงผลการวิจัยของคุณงยุทธ แฉล้มวงศ์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) จากผลการวิจัยโครงการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนว่า ผลการศึกษาระยะเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมาพบว่าศักยภาพและความพร้อมของไทยอยู่ในระดับ “กลางๆ” เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในอาเซียน การเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียนด้วยกัน ชัดความสามารถด้านการศึกษาของไทยอยู่อันดับ 6 และถ้าเปรียบเทียบกับทวีปเอเชียในภาพรวมแล้ว ทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่อันดับที่ 43 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะวิธีการเรียนการสอนภาษาต่างชาติของไทยที่ยังล้าหลัง ไร้ประสิทธิภาพและการปรับปรุงให้ทันสมัย และงานวิจัยของ ผศ.ดร.เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์ (2555) ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสู่ประชาคมอาเซียนปี พบว่า ยังไม่มีความพร้อมที่สมบูรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการเตรียมความพร้อมคือ

ความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ มีการกำหนดแผนและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน งบประมาณพร้อม ผู้บริหารต้องสนับสนุนอย่างจริงจังในทุกรูปแบบ และบุคลากรในหน่วยงานทุกองค์กรตั้งให้ ความร่วมมืออย่างจริงจังตามลำดับ

5.2.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ บุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน

จากการศึกษา ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีความพร้อมในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครไม่ แตกต่างกัน พบว่า เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ อายุการทำงาน ที่ แตกต่างกัน จะมีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย ของแนวคิดของ สินี เสารอง (2557) พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐาน บุคลากรทางการศึกษาที่เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล สุมรรคา (2554) พบว่า อายุที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความพร้อมใน การรองรับประชาคมอาเซียน ซึ่งตามความเห็นของผู้วิจัยอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านเพศไม่แตกต่างกัน นั้นเพราะ ในปัจจุบันไม่ว่าเพศหญิง เพศชายมีการรับรู้ข่าวสาร สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ได้ง่ายขึ้น และในสังคมปัจจุบันยังให้ความเสมอภาคกันระหว่างเพศชายและหญิง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหน้าที่ การงาน ความรับผิดชอบ บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริณา จันทรจิระ (2555) พบว่า อายุที่แตกต่างกันไม่มี ผลต่อความพร้อมของพยาบาลเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามความเห็นของ ผู้วิจัยอาจกล่าวได้ว่า แม้อายุจะแตกต่างกัน แต่เนื่องด้วยปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เมื่อได้รับทราบ นโยบายการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ทำให้รับมีการรับทราบ อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอายุระหว่าง 51-60 ปี จะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มากกว่าอายุช่วงอื่นเนื่องจากอายุมีประสบการณ์ในด้านต่างๆ ทั้งทางวิชาการ และสังคมที่มี การเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ขงโสภา พิสมัย (2543 อ้างถึงใน สินี เสารอง, 2557) ได้ให้แนวคิดว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ได้แก่ กลุ่มและสังคมที่ ย่อมทำให้บุคคลกลุ่มนั้นมีความคิดเห็นไป ตามกลุ่ม หรือสังคมที่อยู่ และผู้วิจัยมีความเห็นว่าถึงแม้จะมีตำแหน่งต่างกัน เมื่อมีนโยบาย หรือ การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ต้องมีการประชุมหารือ ร่วมกันวางแผน ถ่ายทอดความรู้ให้ทั่วถึง โดยเฉพาะ

ตำแหน่งข้าราชการ ที่มีความมั่นคงต่อหน้าที่การงานในสายอาชีพ ทำให้มีการเตรียมความพร้อมไปในทิศทางเดียวกัน มีเอกภาพ และมีบูรณาการ ในการตื่นตัวและตอบรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองนโยบายของหน่วยงาน บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โสภา พิสมัย (2543 อ้างถึงใน สินี เสารอง, 2557) ได้ให้แนวคิดวาระระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และการศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน เมื่อได้รับข้อมูลในการเปลี่ยนแปลงนโยบายจากทางมหาวิทยาลัยการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก็สามารถที่จะศึกษาเรียนรู้ร่วมกันไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะวุฒิปริญญาโท ที่สามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น บุคลากรที่มีสายงานต่างกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โสภา พิสมัย (2543 อ้างถึงใน สินี เสารอง, 2557) ได้ให้แนวคิดว่าประสบการณ์เป็นสิ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ความรับผิดชอบต่องานซึ่งส่งผลต่อความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า สายงานที่แตกต่างกัน อาจมีถนัดเชี่ยวชาญ ความเข้าใจและรับผิดชอบต่องานที่ในงานของตนเองต่างกัน แต่บุคลากรทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้ ทำความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะสายงานวิชาการ ถือเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนด้านการศึกษา การเสริมสร้างความรู้ ทำให้ต้องศึกษาค้นคว้า การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน บุคลากรที่มีรายได้ต่างกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเป็นหน่วยงานของภาครัฐ อัตราเงินเดือนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท เพียงพอกับอัตราค่าครองชีพในปัจจุบัน บุคลากรที่มีอายุการทำงานต่างกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจุบันมีการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หลายด้านทำให้สามารถเข้าถึงความสำคัญ และเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะอายุการทำงาน 21 ปีขึ้นไปมีประสบการณ์ในการทำงานมานาน ทำให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงในบริบทปัจจุบันสามารถยอมรับได้ และเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ทำการวิจัยขอเสนอความคิดเห็น และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ และสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.3.1.1 ผลที่ได้จากการวิจัยในการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้และด้านทักษะ นั้นอยู่ในระดับปานกลาง และด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ซึ่งถือว่ายังต้องมีการปรับปรุงในข้อคำถามที่มีค่าคะแนนมากก็พยายามรักษาแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องไว้คงเดิมและพัฒนาให้ดีขึ้น แต่ข้อคำถามที่มีคะแนนน้อยควรนำมาพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงพัฒนา สร้างความตื่นตัวเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยในแต่ละด้านก็จะมีข้อคำถามที่มีค่าคะแนนมากและน้อยที่สมควรนำมาพิจารณาดำเนินการ ได้แก่

ด้านความรู้ ข้อคำถามที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาเซียน ควรพัฒนาเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาเซียน ความรู้เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ การเมืองและความสัมพันธ์กับภายนอกอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น หรือมีการจัดอบรมสร้างความรู้ ความเข้าใจและตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน มีการจัดสรรงบประมาณ ทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงาน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมเกี่ยวกับศาสนาต่างๆ การแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน รวมทั้งมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้บุคลากรมีแนวทางการเตรียมความพร้อมไปในทิศทางเดียวกัน

ด้านทักษะ ข้อคำถามที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ท่านสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) ควรพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดอบรมภาษาอังกฤษ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารภาษาต่างประเทศมาบูรณาการในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ให้ความสำคัญโดยการติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงาน เพื่อให้มีการปรับปรุงและพัฒนาในด้านการสื่อสารภาษาอย่างจริงจัง และประโยชน์ในการใช้ภาษามากขึ้น

ด้านเจตคติ ข้อคำถามที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ท่านรู้สึกประทับใจต่อประชาคมอาเซียน ควรสร้างทัศนคติต่อประชาคมอาเซียนในเชิงบวก เสริมสร้างการทำงานที่มีส่วนร่วม

ในการเตรียมความพร้อมด้านสมรรถนะ ยอมรับความแตกต่างเกี่ยวกับขนมธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น การนับถือศาสนา ทัศนคติและร่วมกันรับผิดชอบในฐานะพลเมืองอาเซียน โดยการเตรียมความพร้อมของภาคราชการ วิสัยทัศน์ คือ ระบบราชการไทยมีความเป็นสากล ในการส่งเสริม สนับสนุนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยความเป็นมืออาชีพ เพื่อเป็นการสร้าง จิตสำนึกในกลุ่มประชาคมอาเซียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาแนวทางการดำเนินการเพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษาในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัย

5.3.2.2 ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัย

5.3.2.3 ควรมีการให้ความรู้เบื้องต้นของอาเซียน เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถาม บางส่วนยังไม่ความเข้าใจค่อนข้างน้อยเกี่ยวกับเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้ข้อมูลที่ได้มาอาจเกิดความคลาดเคลื่อน